

Politechnika Śląska
Wydział Automatyki Elektroniki i Informatyki
Kierunek: Automatyka i Robotyka sem.3

Gliwice
Rok akademicki 2007/2008
Semestr zimowy

Metody Numeryczne

Laboratorium

Ćw.4 : Różniczkowanie numeryczne

Wykonali:

Adam DZIENDZIEL
Adrian BIELEC

Grupa 4 Sekcja 1

Data odbycia ćwiczenia:
16.11.07

Program 1

```
#include<iostream>
#include<math.h>
#include<conio.h>
#include<stdlib.h>
using namespace std;

float czytaj()
{
    float x;
    while(!(cin>>x))
    {
        cin.clear();
        cin.ignore(1000, '\n');
    }
    return x;
}

double silnia(int x)
{
    double s=1;
    int i;

    for(i=1;i<=x;i++)
    {
        s=s*i;
    }
    return s;
}

float funkcja(float x)
{
    float y=0;

    //y=4*pow(x,4)+2*pow(x,2)+2;
    //y=6*pow(x,5)+3*pow(x,3)+x;
    y=sin(x);
    //y=log(x);
    //y=1/x;
    //y=exp(x);
    return y;
}

int main()
{
    int i,j,n,nn,koniec,l,optyn;
    float
a,x0,x,h,optyh,hh,fnx,optyfnx,fnxx,y,eps,b1,b2,b3,optyb1,optyb2,optyb3;
    float **tab;

    cout<<"W jakim punkcie liczyc pochodna? x0 = "; x0=czytaj();
    cout<<"Podaj krok poczatkowy h = "; h=czytaj();
    cout<<"Podaj poczatkowa ilosc krokow n = "; n=czytaj();
    cout<<"Podaj dokladnosc z jaka dokonywac obliczen eps = "; eps=czytaj();

    optyb3=9999999999.9;
    n++;
    nn=n;
    hh=h;
```

```

tab=(float**)malloc(n*sizeof(float));
for(i=0;i<n;i++)
{
    tab[i]=(float*)malloc((n-i)*sizeof(float));
}

for(l=n;l<30;l++)
{
    h=hh;
    do
    {
//pochodne wyznaczone analitycznie

        //y=16*pow(x0,3)+4*x0;
        //y=30*pow(x0,4)+9*pow(x0,2)+1;
        y=cos(x0);
        //y=1/x0;
        //y=-1/pow(x0,2);
        //y=exp(x0);
        for(i=0;i<n;i++)
        {
            tab[0][i]=funkcja(x0+i*h);
        }

        for(i=1;i<n;i++)
        {
            for(j=0;j<n-i;j++)
            {
                tab[i][j]=tab[i-1][j+1]-tab[i-1][j];
            }
        }

        fnxx=fnx;
        fnx=0;

        for(i=1;i<(n-1);i++)
        {
            fnx=fnx-((pow(-1,i)/float(i))*tab[i][0]);
        }

        fnx=fnx/h;
        b1=fabs((tab[n-1][0]*funkcja(x0))/(h*silnia(n)));
        b2=fabs(y-fnx);
        b3=fabs(b1-b2);

        if(fabs(fnxx-fnx)>=eps)
        {
            if(h>=0.0000001)
            {
                h=h/2.0;
                koniec=0;
            }else koniec=1;
        }else koniec=1;
    }
}

```

```

//komunikaty potrzebne do sprawdzenia poprawności działania programu

    //cout<<endl<<"wynik numeryczny          >>> "<<fnx;
    //cout<<endl<<"wynik analityczny        >>> "<<y<<endl;
    //cout<<endl<<"blad metody              >>> "<<b1;
    //cout<<endl<<"blad rzeczywisty        >>> "<<b2;
    //cout<<endl<<"blad numeryczny        >>> "<<b3;
    //cout<<endl<<"dokladnosc uzyskana dla kroku h >>> "<<h*2;
    //cout<<endl<<"oraz liczby krokow n    >>> "<<n-1;
    //cout<<endl<<"test dokladnosci        >>> "<<fabs(fnxx-fnx);
    //cout<<endl<<endl;
}while(koniec!=1);
if(b3<optyb3)
{
    optyb1=b1;
    optyb2=b2;
    optyb3=b3;
    optyn=n;
    optyh=h;
    optyfnx=fnx;
}

n++;
tab=(float**)realloc(tab,(n)*sizeof(float));
for(i=0;i<n;i++)
{
    tab[i]=(float*)realloc(tab[i],(n-i)*sizeof(float));
}
}

cout<<endl<<endl;
cout<<"-----"<<endl;
cout<<"-----OPTYMALNE PARAMETRY-----"<<endl;
cout<<endl;
cout<<"      krok h = "<<optyh<<endl;
cout<<"      ilosc krokow n = "<<optyn<<endl;
cout<<endl;
cout<<endl<<"      pochodna wynosi wtedy          >>>"<<optyfnx;
cout<<endl<<"      przy wyniku analitycznym      >>>"<<y;
cout<<endl<<"      blad metody                    >>> "<<optyb1;
cout<<endl<<"      blad rzeczywisty              >>> "<<optyb2;
cout<<endl<<"      blad numeryczny               >>> "<<optyb3;

getch();
}

```

Program 2

```
#include<iostream>
#include<math.h>
#include<conio.h>
#include<stdlib.h>
using namespace std;

float czytaj()
{
    float x;
    while(!(cin>>x))
    {
        cin.clear();
        cin.ignore(1000, '\n');
    }
    return x;
}

double silnia(int x)
{
    double s=1;
    int i;

    for(i=1;i<=x;i++)
    {
        s=s*i;
    }
    return s;
}

float funkcja(float x)
{
    float y=0;

    //y=4*pow(x,4)+2*pow(x,2)+2;
    //y=6*pow(x,5)+3*pow(x,3)+x;
    y=sin(x);
    //y=log(x);
    //y=1/x;
    //y=exp(x);
    return y;
}

int main()
{
    int i,j,n,l;
    float y,a,x0,x,h,fnx,eps, xp,b1,b2,xk,b3,bmax,bmin;
    float **tab;

    cout<<"od jakiego x zaczac? xp = "; xp=czytaj();
    cout<<"na jakim skonczyc ? xk = "; xk=czytaj();
    cout<<"Podaj krok poczatkowy h = "; h=czytaj();
    cout<<"Podaj poczatkowa ilosc krokow n = "; n=czytaj();
    bmax=0;
    bmin=99999999;
    n++;
}
```

```

for(x0=xp;x0<=xk;x0=x0+0.1)
{
    tab=(float**)malloc(n*sizeof(float));
    for(i=0;i<n;i++)
    {
        tab[i]=(float*)malloc((n-i)*sizeof(float));
    }

    //pochodne wyznaczone analitycznie

    //y=16*pow(x0,3)+4*x0;
    //y=30*pow(x0,4)+9*pow(x0,2)+1;
    y=cos(x0);
    //y=1/x0;
    //y=-1/pow(x0,2);
    //y=exp(x0);

    for(i=0;i<n;i++)
    {
        tab[0][i]=funkcja(x0+i*h);
    }

    for(i=1;i<n;i++)
    {
        for(j=0;j<n-i;j++)
        {
            tab[i][j]=tab[i-1][j+1]-tab[i-1][j];
        }
    }

    fnx=0;
    for(i=1;i<(n-1);i++)
    {
        fnx=fnx-((pow(-1,i)/float(i))*tab[i][0]);
    }
    fnx=fnx/h;
    cout<<fnx<<endl;

    b1=(tab[n-1][0]*funkcja(x0))/(h*silnia(n));
    b2=fabs(y-fnx);
    b3=fabs(b1-b2);

    if (b3>bmax) bmax=b3;
    if (b3<bmin) bmin=b3;
}
cout<<endl<<endl<<"blad maksymalny >>> "<<bmax<<"   minimalny >>> "<<bmin;

getch();
}

```

Program 1 wyznacza optymalne wartości n (ilość kroków) i h (szerokość przedziału) dla których błąd numeryczny różniczkowania w zadanym punkcie x_0 . Został on przetestowany dla 6 funkcji w różnych miejscach x_0 z dokładnością 0.001. Program 2 natomiast dla podanych wartości n i h szuka pochodnych w kolejnych punktach począwszy od x_0 czyli $\{f'(x_0); f'(x_0+0.1); f'(x_0+0.2); \dots f'(x_0+n*0.1)\}$ oraz zwraca największy i najmniejszy błąd numeryczny z zadanego przedziału. Dane z programu 2 posłużyły także do sporządzenia wykresów konfrontujących wartości pochodnych wyznaczonych numerycznie i analitycznie. A oto wyniki testowania programów:

Funkcja I

$$f(x) = 4x^4 + 2x^2 + 2$$

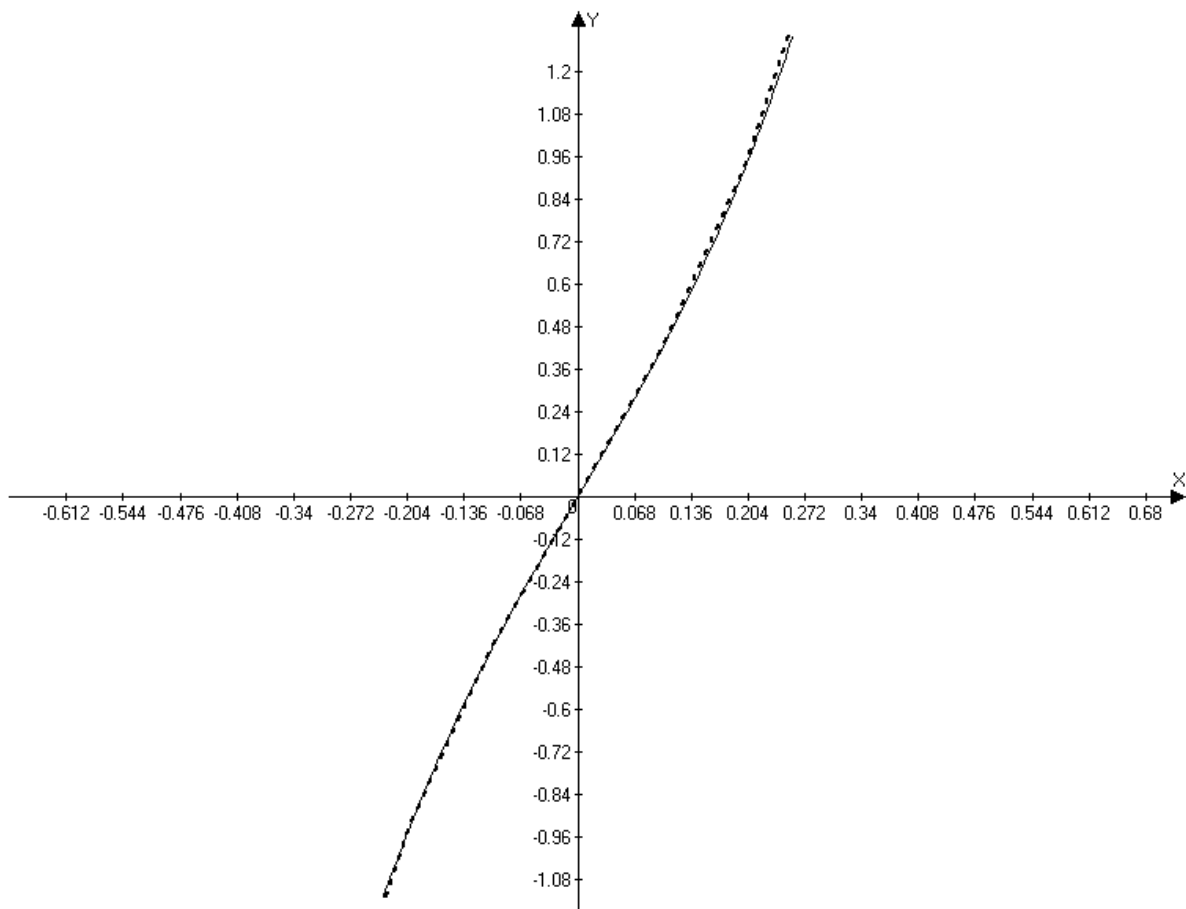
$$f'(x) = 16x^3 + 4x$$

x_0	n	h	Błąd metody	Błąd rzeczywisty	Błąd numeryczny
			OPTYMALNE		
-0.4	9	0.15625	2.04684e-013	2.38419e-007	2.38418e-007
-0.3	9	0.15625	1.39797e-012	5.96046e-008	5.96032e-008
0	23	9.53674e-006	0	0	0
0.2	11	0.3125	1.51889e-013	2.98023e-007	2.98023e-007
0.5	11	0.3125	3.21864e-013	1.78814e-007	1.78814e-007

Poniższy wykres przedstawia pochodną analityczną (**linia ciągła**) i numeryczną (**linia przerywana**) wyznaczone w przedziale $(-0.7; 0.7)$ dla $h = 0.15$ i $n = 9$.

błąd maksymalny >>> **0.000223157** w $x_0 = 0.6$

Jak widać dla optymalnych n i h wykresy niemalże się pokrywają.

Funkcja II

$$f(x) = 6x^5 + 3x^3 + x$$

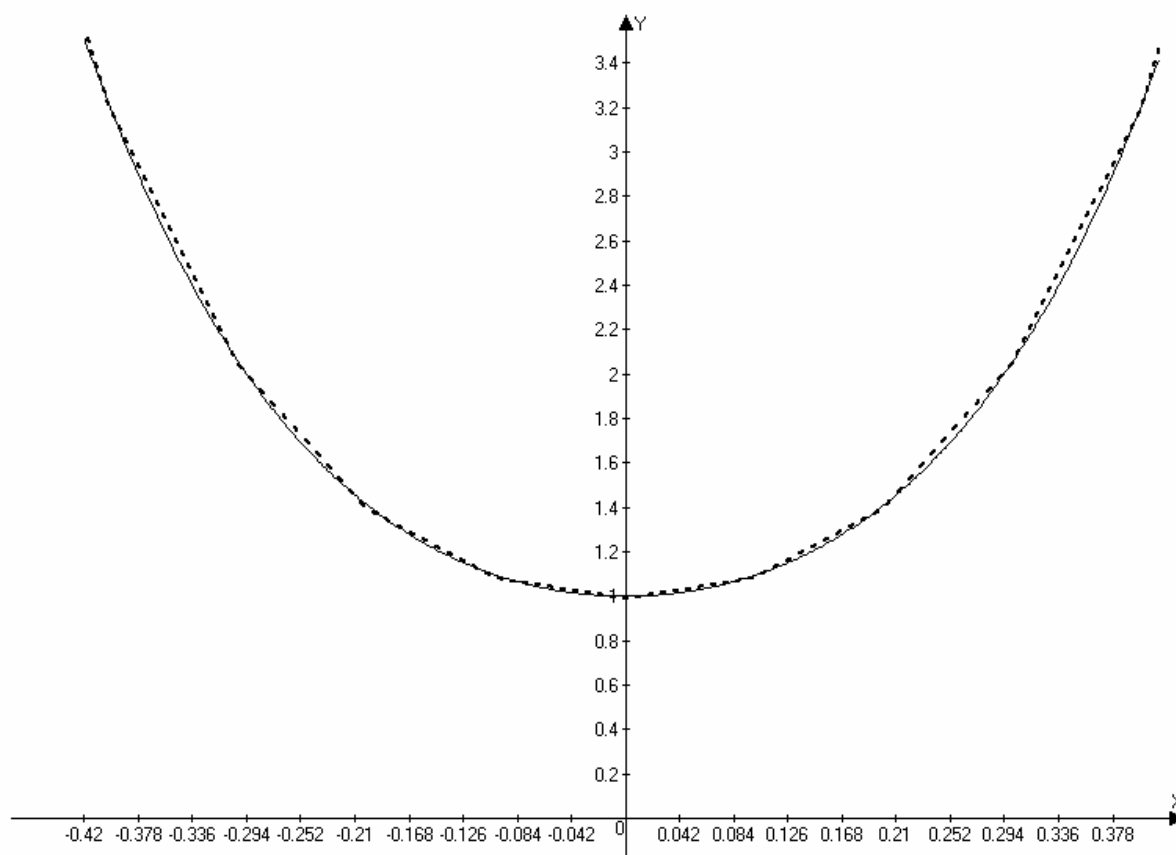
$$f'(x) = 30x^4 + 9x^2 + 1$$

x_0	n	h	Błąd metody	Błąd rzeczywisty	Błąd numeryczny
			OPTYMALNE		
-0.9	12	0.15625	1.01112e-012	0	1.01112e-012
-0.7	11	0.15625	1.75275e-012	3.8147e-006	3.8147e-006
0	23	0.000002384	0	0	0
0.2	7	0.3125	9.30215e-009	2.15769e-005	2.15676e-005
0.8	9	0.15625	7.23595e-010	0	7.23595e-010

Poniższy wykres przedstawia pochodną analityczną (**linia ciągła**) i numeryczną (**linia przerywana**) wyznaczone w przedziale (-1;1) dla $h = 0.1$ i $n = 5$.

błąd maksymalny >>> **0.0153746** w $x_0 = -1$

Tym razem nieco odbiegamy od optymalnych wartości n i h i widać że błędy są nieco większe.

Funkcja III

$$f(x) = \sin(x)$$

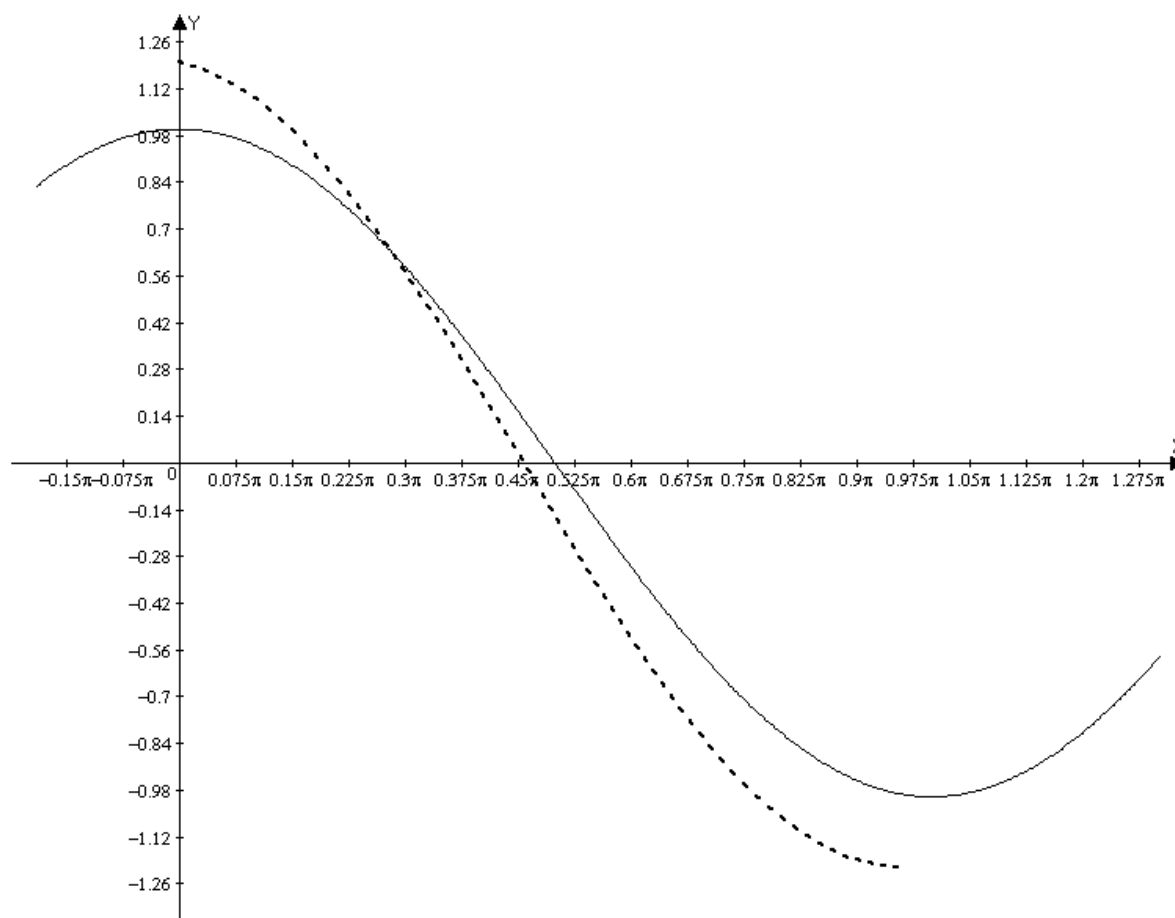
$$f'(x) = \cos(x)$$

x_0	n	h	Błąd metody	Błąd rzeczywisty	Błąd numeryczny
			OPTYMALNE		
0.5	11	0.3125	3.21864e-013	1.78814e-007	1.78814e-007
0.9	12	0.3125	2.05864e-014	2.98023e-007	2.98023e-007
1.5	8	0.15625	9.43735e-012	1.2815e-006	1.28149e-006
1.9	12	0.3125	1.97825e-014	3.66569e-006	3.66569e-006
2.5	13	0.3125	2.34641e-015	2.38419e-007	2.38419e-007

Poniższy wykres przedstawia pochodną analityczną (**linia ciągła**) i numeryczną (**linia przerywana**) wyznaczane w przedziale $(0; \pi)$ dla $h = 0.9$ i $n = 3$.

błąd maksymalny $\gggg 0.242279$ w $x_0 = 2.6$

Jeszcze bardziej odbiegamy od optymalnych wartości i błędy są większe i jeszcze bardziej widoczne.

Funkcja IV

$$f(x) = \ln(x)$$

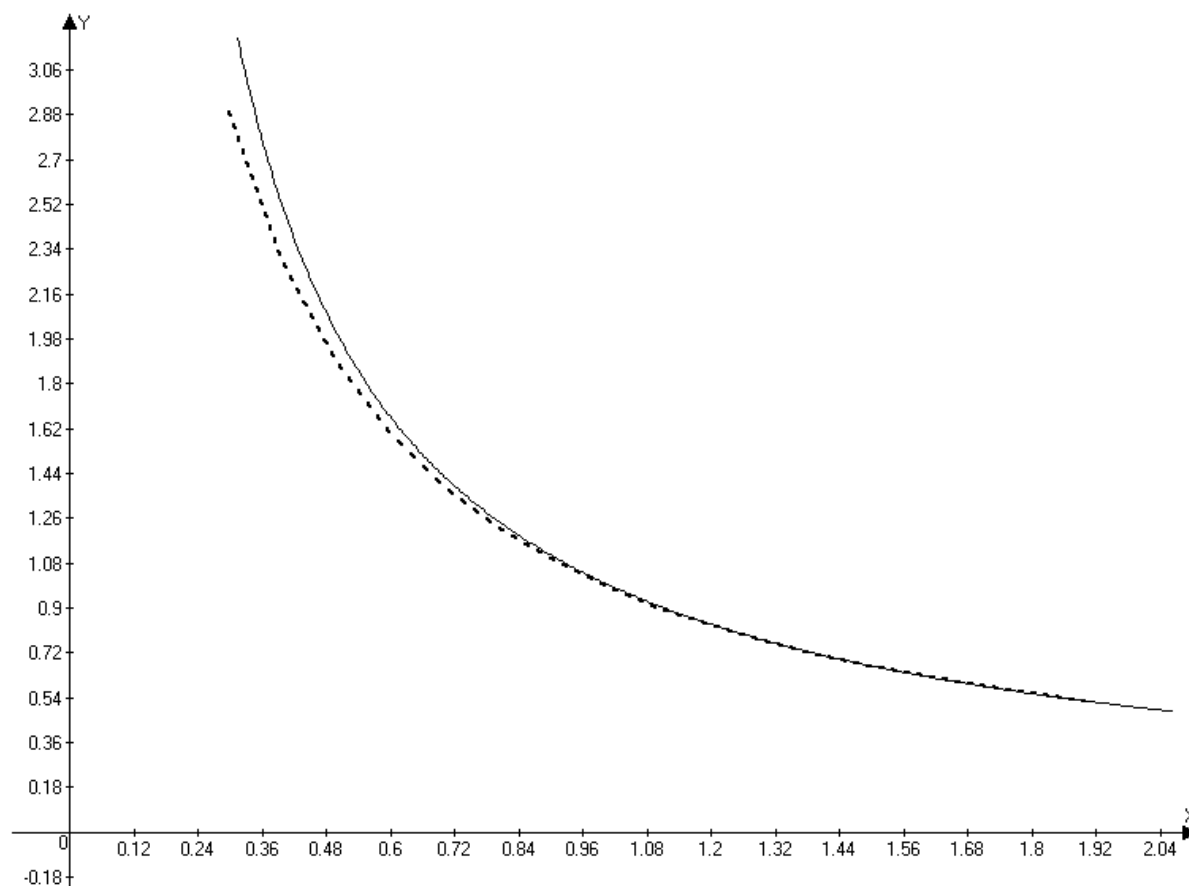
$$f'(x) = 1/x$$

x_0	n	h	Błąd metody	Błąd rzeczywisty	Błąd numeryczny
			OPTYMALNE		
0.3	12	0.0390625	7.28708e-014	0	7.28708e-014
0.7	15	0.078125	1.63693e-016	4.64916e-006	4.64916e-006
1.1	11	0.15625	4.03959e-013	1.37091e-006	1.37091e-006
1.6	22	4.76837e-006	0	0	0
2	23	9.53674e-006	0	0	0

Poniższy wykres przedstawia pochodną analityczną (**linia ciągła**) i numeryczną (**linia przerywana**) wyznaczane w przedziale (0.3;2) dla **h = 0.6** i **n = 8**.

błąd maksymalny >>> **0.444428** w $x_0 = 0.3$

Kolejny raz odbiegamy od wartości optymalnych w których oba wykresy się pokrywają. Ta funkcja wymaga dużych wartości n i małych h dlatego przyjmujemy takie h i n.

Funkcja V

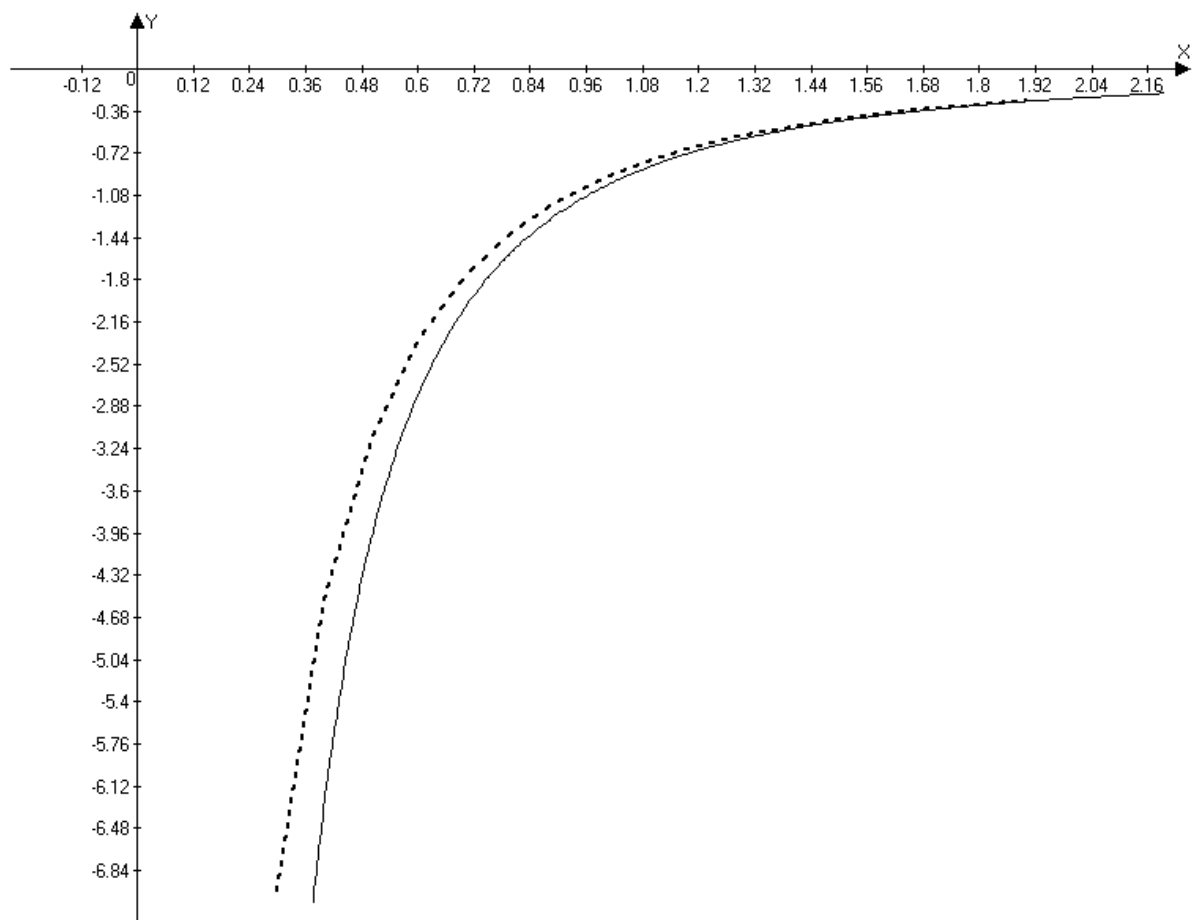
$$f(x) = 1/x$$
$$f'(x) = -1/x^2$$

x_0	n	h	Błąd metody	Błąd rzeczywisty	Błąd numeryczny
			OPTYMALNE		
0.3	4	0.000610352	0	2.19345e-005	2.19345e-005
0.7	8	0.0390625	6.70383e-009	2.38419e-007	2.31715e-007
1.1	9	0.078125	1.8731e-010	1.13249e-006	1.1323e-006
1.7	15	0.3125	1.41632e-016	1.37091e-006	1.37091e-006
2	26	4.76837e-006	0	0	0

Poniższy wykres przedstawia pochodną analityczną (**linia ciągła**) i numeryczną (**linia przerywana**) wyznaczone w przedziale (0.3;2) dla $h = 0.7$ i $n = 8$.

błąd maksymalny >>> **4.10064** w $x_0 = 0.3$

Analogicznie do poprzedniej funkcji, minimalnie zwiększamy tylko h.

Funkcja VI

$$f(x) = e^x$$

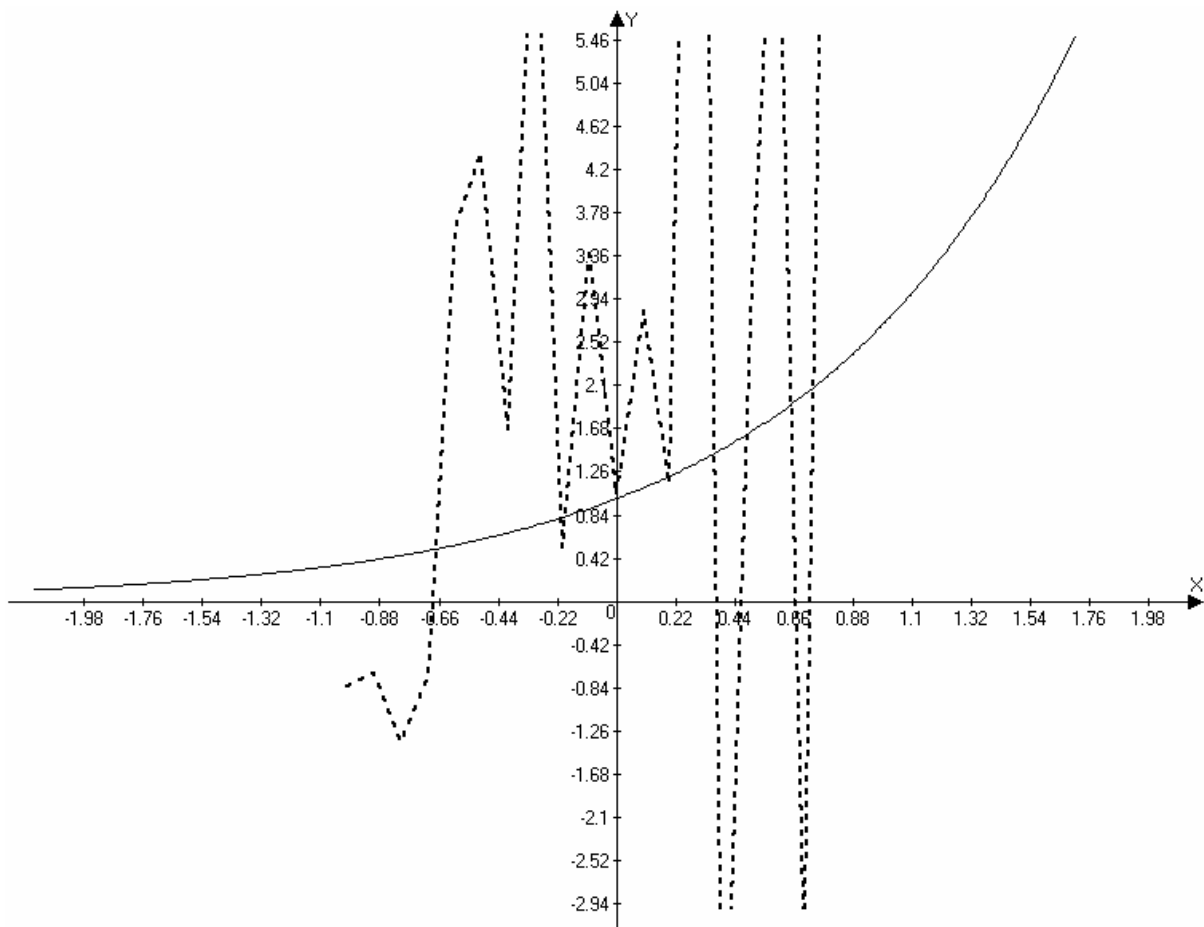
$$f'(x) = e^x$$

x_0	n	h	Błąd metody	Błąd rzeczywisty	Błąd numeryczny
			OPTYMALNE		
-1	6	0.078125	9.16075e-009	2.83122e-006	2.82206e-006
-0.5	10	0.15625	2.80545e-012	3.57628e-007	3.57625e-007
0	6	0.078125	6.56976e-008	6.55651e-006	6.49081e-006
0.5	7	0.078125	1.49747e-009	4.29153e-006	4.29004e-006
1	9	0.15625	1.82882e-010	7.15256e-007	7.15073e-007

Poniższy wykres przedstawia pochodną analityczną (**linia ciągła**) i numeryczną (**linia przerywana**) wyznaczone w przedziale (-1;1) dla $h = 0.001$ i $n = 23$.

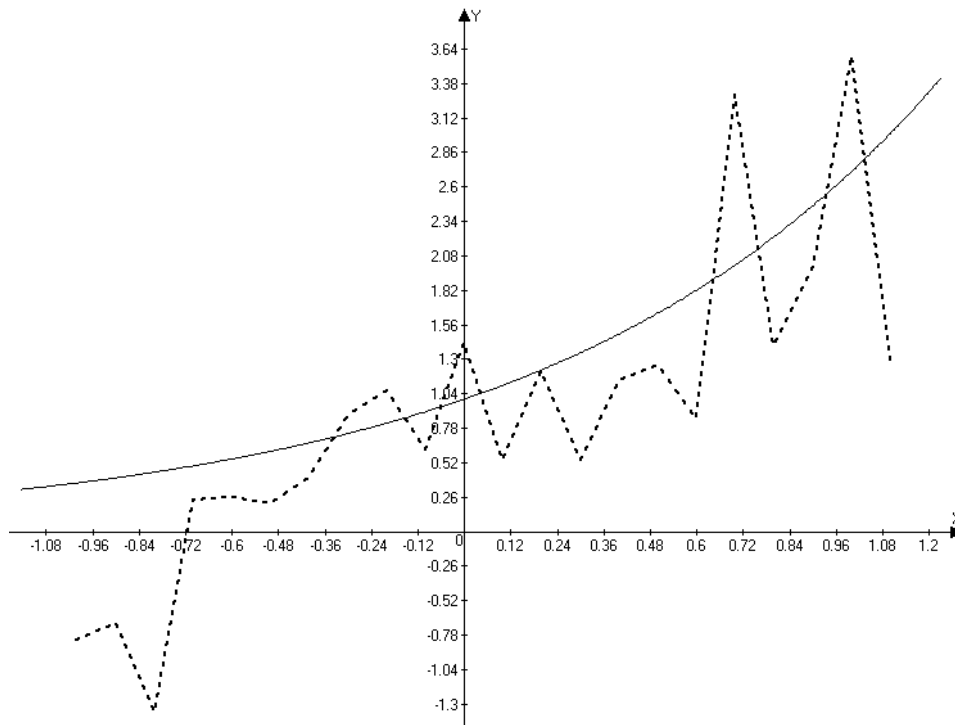
błąd maksymalny >>> **11.9342** w $x_0 = 0.4$

Tym razem odbiegamy znacznie od wartości optymalnych ale w przeciwną niż w poprzednich przykładach stronę zmniejszamy h a zwiększamy n

Dla porównania pokażemy jeszcze o ile zmieni się błąd jeśli n zmienimy o 3 z 23 na 20:

błąd maksymalny >>> **1.8023** w $x_0 = 0.4$

A teraz zmieniamy h : mamy więc $n = 20$ i $h = 0.01$

błąd maksymalny >>> **0.152644** w $x_0 = 0.8$

